

efter Loven ikke betragtes som Handel, men som en Fordeling af, hvad der i Fællesskab er indkjøbt, saa er der aldeles ingen Grændse for den Quantitet, de udleverer, det kan ligesaa godt være i Snaps, og derved troer jeg ikke, man rammer den Mening, der er tilsigtet. Dette er det ene af de Forslag, vi have tilladt os at fremsætte. Det andet er en Forandring i § 6, som gaar ud paa, at den Person, som 3 Gange er bleven funden skyldig i Brændeviinsudskænkning, skal straffes med Bøde og med at have Ret til Brændeviinshandel forbrudt, men at han derimod ikke, saaledes som det nu staaer i Lovforslaget, skal dømmes til aldeles at miste Retten til at drive nogenformigt Art af Handelsnæring. Det vil nemlig være iøinefaldende, at naar en Mand har indrettet sig paa en Handel, vil han i Almindelighed være under saadanne Billaar og i en saadan Alder, at, naar man berøver ham enhver Afgang til at drive Handelsnæring, vil Resultatet deraf blive, at han bliver fuldstændig uden Erhverv, og dersom han ikke stjæler, hvad jeg ikke vil forudsætte, saa bliver det nødvendigt, at Communen overtager ham til Forsørgelse; men jeg har ikke været istand til at indsee det Hensigtsmæssige i, at en Mand, som 3 Gange er funden skyldig i Brændeviinsudskænkning, skulde med sin Familie falde Sognet til Byrde. Det er, som det forekommer mig, fuldkommen tilstrækkeligt til at opretholde Lovens Virksomhed, at der paalægges ham en sødelig Bøde, og at der tilmed fastsættes, at hans Ret til Brændeviinshandel skal være forbrudt, og at en saadan Ret ikke af ham kan erhverves i et Tidsrum af 5 Aar, uden at jeg troer, det er nødvendigt, ligesom jeg heller ikke troer, det er heldigt, yderligere at fastsætte som en Følge af hans Forseelse, at han skal være udelukket fra ethvert lovligt Handels erhverv. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Endringsforslagene under Nr. 16 og 18 til det høje Thing's Vedtagelse.

L. Larsen: Jeg vilde tillade mig at anføre nogle Ord om Endringsforslaget under Nr. 16, som den ærede sidste Taler anbefalede. Jeg kan nemlig aldeles ikke billige den Tanke,

der ligger til Grund for dette Endringsforslag. For mig staaer det saaledes, at det er et Indgreb i den allerede bestaaende Frihed saaledes at tilpligte Forbrugsforeninger at løse Næringsbevitt og svare Afgift efter de samme Regler som dem, der gjælde for Brændeviinshandel. Det forekommer mig, at dette fra et — om jeg maa kalde det — juridisk Standpunkt er næsten uretfærdigt, thi saaledes som den bestaaende Lovgivning hidtil har været, maae dog flere Beboere kunne have Ret til i Forening at indkjøbe Varer og siden dele dem, og det er nærmest denne Tanke, som ligger til Grund for Forbrugsforeninger; thi disse ere kun komne frem med det Formaal, at Smaafolk kunne kjøbe deres Varer i Fællesskab og derved blive frie for at betale deres Fornødenheder saa dyrt, som de ellers maae, naar de skulle ty til Høkere og Kjøbmænd paa Landet og kjøbe deres Fornødenheder i Smaaquantiteter. Det forekommer mig derfor høist besynderligt, da man i vor Tid netop vil ophæve alle Privilegier og netop vil give Friheden temmelig vidt — dette er jo vor Tids Opgave — at en Tanke som den, der maa ligge til Grund for dette Forslag, netop kan komme frem med et — om jeg tør sige — nyt Slags Privilegium, som rigtignok er negativt overfor Forbrugsforeninger, nemlig at paalægge dem Pligter, som de have at opfylde, hvis de ville benytte den Frihed og den Ret, som de hidtil efter Lovgivningen have havt. Dersom det imidlertid skulde være Tilfældet, at der virkelig var nogen Fare forbunden med at frigive Brændeviinshandel og al Slags Handel til Forbrugsforeninger, saa kunde det mulig forsvares at give en Bestemmelse herom, men jeg fordrifter mig til at troe, at der snarere er al mulig Grund til at gaae til den modsatte Side, til netop at opmuntre og op hjælpe Smaafolk til at stifte de saakaldte Forbrugsforeninger; thi det er min Overbeviisning, at, er der nogen Samsundsclasse her i Landet,

Rettelser.

Sp. 7038, Lin. 20 f. n.: „Finantsministeren“, læs: „Indenrigsministeren“.